

med 66, H. Jensen med 64 og Claus-ager med 64 Stemmer. Scavenius havde 19 og Bregendahl 11 Stemmer. Der er blevet givet Landsthingets Formand Underretning om Udfaldet af dette Valg.

Efter Mødet igaar er omdelt **Ændringsforslag** til 2den Behandling af „**Forslag til Lov om Anvendelsen af Lønningssafdrag for forskellige Bestillingsmænd**“.

Endvidere er omdelt den igaar anmeldte **Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk) til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.**

Endelig er omdelt **Ændringsforslag til 3die Behandling af „Forslag til Pensionslov“.**

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Spørgsmaal om Fremme af: Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk) til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Uden Afstemning gav Thinget sit Samtykke til, at denne Forespørgsel maatte stilles.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov angaaende Besættelse af Sognepræsteembeder i Folkelirken.“
(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 6156 ff.)

Intet **Ændringsforslag** var stillet. Lovforslaget i sin Helhed sattes under Forhandling.

Offerspø: Jeg maa først udtale min Beflagelse over, at jeg paa Grund af en stærk Forkjælelse var forhindret fra at møde i Thinget, da dette Lovforslags 2det Afsnit var til Behandling her; thi jeg vilde ellers paa

det Stærkeste have fraraadet det ærede Thing at vedtage det **Ændringsforslag**, der af Udvalget var stillet til den daværende § 8. Skjøndt jeg nemlig fuldstændigt deler den Anskuelse, som det ærede Udvalg har udtalt, at det kun er lidet ønskeligt, at nogen Del af Riget i væsentlige Frihedsgoder holdes udenfor det øvrige Riges Udvikling, saa tror jeg dog, at det ikke vil kunne nytte Noget her at udvide denne Lov til Færøerne; jeg vilde anse det for aldeles upraktisk, ja næsten for umuligt, paa Grund af de stedlige Forhold at gjøre den anvendelig deroppe og jeg kan ikke engang tro, at det er muligt, at lempe den saaledes, at den kan blive anvendelig paa Derne. Jeg vilde derfor anse det for urigtigt at afvige fra den almindelige Fremgangsmaade, som Folkethinget hidtil har brugt, nemlig ikke at udvide nogen Lov til Færøerne, før Lagthingets Mening har været hørt. Vel siger den ærede Ordfører, at det har været Udvalgets Mening, at Lagthinget skulde høres derom; men hvad kan det nytte, at Lagthinget høres, naar det i Forveien er besluttet, at Loven skal udvides til Færøerne. Har Lagthingets Aftalelse derimod nogen Betydning, og det siger, at denne Lov ikke bør udvides til Derne; saa er det jo aldeles urigtigt, at Folkethinget tager en anden Bestemmelse. Den ærede Ordfører udtalte som en Grund, hvorfor der burde gives Færingerne et Løfte om, at Loven skulde udvides til dem, at der var kommet Klager til ham over, „at der er flere Love, ved hvilke Lagthinget og de paa-gjældende Embedsmænd ikke have draget den fornødne Omhu for, at deres Hovedbestemmelser ogsaa kunde komme til Anvendelse paa dem“. Jeg har hørt en anden æret Folkethingetsmand ytre, at en lignende Klage skulde være kommen for ham; men ved at spørge om, hvem Klagen var kommen fra, hørte jeg, at den var kommen fra en Person, som jeg tror ikke er rigtig klog; jeg har al Grund til at antage, at det er den Samme, fra hvem den ærede Ordfører har skaffet sig sine Oplysninger om Færøerne. Jeg maa, hvis det er, som jeg antager, virkelig beklage, at den ærede Ordfører skaffer sig Oplysninger fra